

Sygnatura akt: V GC 2578/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 29 września 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2021 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 107 zł (sto siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 2578/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W. wniósł w dniu 5 listopada 2019r. o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 455 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot 405 zł od dnia 6 września 2016r. do dnia zapłaty i od kwoty 50 zł od dnia 14 lipca 2019r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzona kwota 405 zł stanowi różnicę pomiędzy wartością pojazdu M. (...) nr rej. (...) uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 31 lipca 2016r., ustaloną przez pozwanego a jego realną wartością wraz z odsetkami liczonymi od dnia wymagalności tj. od dnia 6.09.2016r. i 50 zł tytułem poniesionych przez poszkodowanego wydatków związanych z kalkulacją kosztów naprawy wraz z odsetkami od dnia 14 lipca 2019r. Przedmiotowa szkoda powstała w pojeździe należącym do A. W.. Sprawca posiadał u pozwanego polisę OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę co do zasady, uznał istnienie szkody całkowitej i ustalił wartość pojazdu na kwotę 5.200 zł, jednocześnie wypłacił powodowi kwotę 4.300 zł. Pokrzywdzony zaś sprzedał wrak pojazdu za kwotę 900 zł. Powód w wyniku przelewu wierzytelności z dnia 13 września 2017r. stał się wierzycielem pozwanego. Wycena pojazdu w ocenie powoda została zaniżona i wynosi 5.600 zł. Dodatkowo powód dochodzi 55 zł tytułem poniesionych kosztów wykonanej ekspertyzy wartości pojazdu.

Do pozwu załączono umowę cesji praw z dnia 22 sierpnia 2017r. z załącznikiem i oświadczeniem poszkodowanego, umowę przelewu wierzytelności z 13 września 2017r. z zawiadomieniem o przelewie wierzytelności, umowę kupna – sprzedaży pojazdu, kalkulację, decyzję pozwanego z 5.09.2016r., fakturę VAT nr (...) z 19.09.2017r.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia. Z ostrożności procesowej pozwany zakwestionował wysokość szkody, negując w całości ustalenia dokumentów prywatnych powoda, tj. wyceny i faktury VAT. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne, uznał swoją odpowiedzialność gwarancyjną za skutki kolizji z dnia 31 lipca 2016r. Pozwany decyzją z dnia 9 sierpnia 2016r. ustalił odszkodowanie za szkodę całkowitą w pojeździe na pierwotną kwotę 2.550 zł brutto wyliczoną jako różnicę między wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym w kwocie 5.000 zł a wartością jego wraku w kwocie 2.450 zł. Pozwany zweryfikował wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym podwyższając ją do kwoty 5.200 zł. Poszkodowany mimo propozycji pozwanego w zakresie zorganizowania sprzedaży uszkodzonego pojazdu za gwarantowaną kwotę uzyskaną w toku aukcji internetowej samodzielnie zbył wrak auta za kwotę 900 zł. Pozwany w tak ustalonym stanie faktycznym, decyzją z dnia 5 września 2016r. podwyższył odszkodowanie za szkodę całkowitą w pojeździe do ostatecznej kwoty 4.300 zł. Powód nabył roszczenie w zakresie odszkodowania za powstałą szkodę w należącym do poszkodowanego pojeździe w drodze umów cesji wierzytelności. Stosownie do uregulowań zawartych w art. 819 § 1 k.c. termin przedawnienia wynosi 3 lata. Bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie świadczenia określonego roszczenia. Poszkodowany bezspornie otrzymał decyzję pozwanego w dniu 5 września 2016r., a z daleko idącej ostrożności należy przyjąć, że termin przedawnienia biegł od 16 września 2016r., a zatem jego upływ nastąpił 16 września 2019r. Powód wniósł pozew najwcześniej 5 listopada 2019r., gdy roszczenie było już przedawnione.

Do odpowiedzi na pozew załączono druk zgłoszenia szkody, decyzję z 9.08.2016r. i 5.09.2016r., wycenę z 3.08.2016r., pismo z 9.08.2016r. decyzję z 27.09.2016r. i 22.12.2016r., raport z zamknięcia aukcji.

W piśmie procesowym pełnomocnik powoda podniósł, że zarzut przedawnienia jest niezasadny albowiem ostatnią decyzją w sprawie była decyzja z 22 grudnia 2016r.

W odpowiedzi pełnomocnik pozwanego podtrzymał swoje stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 lipca 2016r. doszło do uszkodzenia pojazdu marki M. (...) przez motocyklistę, który podczas wyprzedzania na skrzyżowaniu uderzył i uszkodził pojazd poszkodowanego skręcający w lewo. Uszkodzeniu uległ błotnik przedni lewy, błotnik tylny lewy, drzwi przednie lewe, drzwi tylne lewe, koło przednie lewe, koło tylne lewe, krata wlotu powietrza, listwa drzwi przednich lewych, listwa drzwi tylnych lewych, lusterko lewe, próg lewy, zderzak przedni, zderzak tylny. Pojazd był holowany.

Dowód: druk zgłoszenia szkody w pojeździe z ubezpieczenia OC nr szkody

(...) (k. 43 – 44 akt)

Na miejscu zdarzenia była policja. Doszło do dużych uszkodzeń w samochodzie stanowiącym własność A. W., który ustnie zgłosił szkodę pozwanemu. Samochód został odholowany na parking w N.. Po uzyskaniu ustaleń co do likwidacji szkody jako całkowitej poszkodowany sprzedał samochód za 900 zł. A. W. domagał się wyższej kwoty odszkodowania ponieważ nie godził się z wyceną samochodu przed szkodą. Pozwany zaniżył wartość samochodu. Na skutek odwołania pozwany podwyższył wartość samochodu przed szkodą. Ponadto A. W. zgłaszał pozwanemu żądanie przyznania utraconych zarobków i kosztów holowania i parkingu. Odwoływał się od pierwotnych decyzji i ostatecznie uzyskał te koszty. Jeśli chodzi o parking i holowanie, to pomoc drogowa miała sama się dogadywać z (...). Decyzja z grudnia była ostatnia i już nie dotyczyła bezpośrednich żądań poszkodowanego.

Dowód: zeznania świadka A. W. (00:09:53 – 00:20:19

minuta rozprawy z dnia 29 września 2021r., k. 93v akt)

W dniu 3 sierpnia 2016r. pozwany dokonał dwie wyceny pojazdu marki M. (...), nr rej. (...) na dzień wykonania opinii na kwotę 5.000 zł i 5.200 zł. Różnica w wysokości obydwu wycen wynikała z tytułu różnych kwot przyjętych korekt.

Dowód: wycena pozwanego z 3.08.2016r. (k. 17, 48 i 49 akt)

W wyniku aukcji z dnia 5 sierpnia 2016r., przeprowadzonej przez pozwanego najwyższa oferta na zakup samochodu M. (...) wyniosła 2.450 zł.

Dowód: raport z zamknięcia aukcji z 5.08.2016r. (k. 53 akt)

W piśmie z dnia 9 sierpnia 2016r., skierowanym do A. W. pozwany wskazał, że z uwagi na zakres uszkodzeń pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...), jego naprawa jest nieuzasadniona albowiem przewidywane koszty naprawy przekraczają jego wartość i pozwany nie pokryje kosztów ewentualnej naprawy pojazdu. Rozmiar szkody został więc określony jako różnica pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym (5.000 zł), a jego wartością w stanie uszkodzonym (2.450 zł).

Dowód: pismo pozwanego do A. W. z 9.08.2016r. (k. 52 akt)

Decyzją z dnia 9 sierpnia 2016r. pozwany przyznał poszkodowanemu A. W. odszkodowanie w łącznej kwocie 3.840 zł, na którą złożyła się kwota 2.550 zł z tytułu szkody całkowitej, utracone dochody w kwocie 750 zł i inne w łącznej kwocie 540 zł.

Dowód: decyzja pozwanego z 9.08.2016r. (k. 45 akt)

Decyzją z dnia 5 września 2016r. pozwany podwyższył poszkodowanemu przyznane odszkodowanie do kwoty 5.590 zł, w tym z tytułu szkody całkowitej podwyższył do kwoty 4.300 zł, dopłacając kwotę 1.750 zł.

Dowód: decyzja pozwanego z 5.09.2016r. (k. 18, 46 akt)

W dniu 8 września 2016r. A. W. sprzedał T. W. uszkodzony samochód osobowy marki M. (...) nr rej. (...), rok produkcji 1997 za cenę 900 zł.

Dowód: umowa kupna – sprzedaży z 8.09.2016r. (k. 15 akt)

Decyzją z dnia 27 września 2016r. pozwany podwyższył kwotę utraconych dochodów z kwoty 750 zł do kwoty 1.172,20 zł i ostatecznie wypłacił poszkodowanemu dodatkową kwotę 422,20 zł.

Dowód: decyzja pozwanego z dnia 27.09.2016r. (k. 50 akt)

Decyzją z dnia 22 grudnia 2016r. pozwany przyznał poszkodowanemu kwotę 430 zł tytułem kosztów holowania i kwotę 516 zł tytułem kosztów parkingu. Wypłata nastąpiła na rzecz upoważnionego – P. Pomoc (...) w K..

Dowód: decyzja pozwanego z dnia 22.12.2016r. (k. 51 akt)

W dniu 22 sierpnia 2017r. A. W. jako cedent zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością we W. jako cesjonariuszem umowę cesji praw, zgodnie z którą przeniósł na cesjonariusza wierzytelność o roszczenie wszelkich roszczeń majątkowych wynikających ze zdarzenia z 31 lipca 2016r., z wyłączeniem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz kosztów wynajmu pojazdu zastępczego oraz holowania.

Dowód: umowa cesji praw z 22.08.2017r. z załącznikami, pełnomocnictwem

i oświadczeniem poszkodowanego (k. 8 -11 akt)

W dniu 22 sierpnia 2017r. poszkodowany A. W. zawiadomił pozwanego, że dokonał zbycia i przelewu wierzytelności na rzecz (...) Sp. z o.o. we W. z tytułu pełnego należnego odszkodowania (z wyłączeniem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i utracone dochody oraz kosztów wynajmu pojazdu zastępczego).

Dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności (k. 12 akt)

W dniu 13 września 2017r. (...) Sp. z o.o. we W. przełał na rzecz powoda wierzytelność przysługującą mu wobec pozwanego i sprawcy zdarzenia z dnia 31 lipca 2016r.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z 13.09.2017r. (k. 13 akt),

zawiadomienie o przelewie wierzytelności (k. 14 akt)

W dniu 19 września 2017r. na zlecenie powoda sporządzono Opinię nr (...) - wycenę wartości rynkowej pojazdu M. (...), nr rej. (...) na dzień 31 lipca 2016r. na kwotę 5.600 zł.

Dowód: wycena z 19.09.2017r. (k. 16 akt)

W dniu 19 września 2017r. G. G. wystawiła wobec powoda fakturę VAT nr (...) na kwotę 55 zł netto (67,65 brutto) z tytułu wyceny wartości pojazdu nr 15/09/2017, płatną przelewem w terminie 7 dni.

Dowód: faktura VAT nr (...) (k. 19 akt)

Pismem z dnia 1 lipca 2019r., doręczonym w dniu 16 lipca 2019r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 455 zł, kwestionując wycenę dokonaną w dniu 3 sierpnia 2016r. jako zaniżoną, co doprowadziło do zaniżenia wartości szkody całkowitej.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 65 akt), potwierdzenie odbioru (k. 66 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz zeznań świadka A. W..

Sąd zważył co następuje:

Przedmiotem postępowania było roszczenie wynikające z czynu niedozwolonego wyrządzonego przez sprawcę posiadającego obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej zawarte z pozwanym. Odpowiedzialność wobec poszkodowanego za szkodę wyrządzoną w pojeździe statuuje art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz, której zostaje zawarta umowa ubezpieczenia. Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 392 ze zm.) w związku z art. 1 pkt 1 tej ustawy, odszkodowanie należne od zakładu ubezpieczeń odpowiadającego w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdów ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej. Powód stał się wierzycielem pozwanego w wyniku zawartej umowy przelewu wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew, a więc ze wszystkimi związanymi z nią prawami i brakami (np. przedawnieniem).

Poszkodowany A. W. umową z dnia 22 sierpnia 2017r. przeniósł na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W. wszelkie roszczenia majątkowe wynikające ze zdarzenia z wyłączeniem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, kosztów wynajmu pojazdu zastępczego oraz holowania przysługujące mu wobec sprawcy i jego ubezpieczyciela. Ten sam zakres wierzytelności mógł więc być przedmiotem umowy przelewu z dnia 13 września 2017r. zawartej pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością we W. a powodem. Oznacza to, że decyzja pozwanego z 22 grudnia 2016r., dotycząca kosztów holowania i kosztów parkingu, z której przyznane odszkodowanie wypłacono P. Pomoc (...) nie miała wpływu na sferę praw powoda i nie mogła wywołać przerwy biegu przedawnienia roszczeń przysługujących powodowi z tytułu kosztów naprawy pojazdu, czy też szkody całkowitej.

Zgodnie z art. 819 § 1 k. c. roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem trzech lat.

W wypadku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej roszczenie poszkodowanego do ubezpieczyciela o odszkodowanie lub zadośćuczynienie przedawnia się z upływem terminu przewidzianego dla tego roszczenia w przepisach o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym lub wynikłą z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (art. 819 § 3 k.c.). Roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się albo przy zachowaniu należytej staranności mógł się dowiedzieć o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (art. 442¹ § 1 k.c.). Ze względu na treść powołanych przepisów należy stwierdzić, że bieg przedawnienia dla roszczenia powoda rozpoczął się od dnia, kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie, tj. 31 lipca 2016r., a następnie został przerwany przez zgłoszenie szkody.

Zgodnie z art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko któremu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. W art. 123 § 1 k.c. przewidziano, że bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczeń lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje i przez wszczęcie mediacji. Po każdym przerwaniu przedawnienie biegnie na nowo (art. 124 §1 k.c.) Bieg przedawnienia roszczenia o świadczenie do ubezpieczyciela przerywa się także przez zgłoszenie ubezpieczycielowi tego roszczenia lub przez zgłoszenie zdarzenia objętego ubezpieczeniem. Bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie świadczenia (art. 819 § 4 k.c.) Art. 819 § 4 k.c. jest uważany za szczególną, poza sytuacjami zawartymi w art. 123 k.c. podstawę do przerwania przedawnienia roszczenia kierowanego przeciwko ubezpieczycielowi.

Ostateczna decyzja pozwanego dotycząca odszkodowania wynikającego z uszkodzeń pojazdu została wydana w dniu 5 września 2016r., a ostateczna decyzja odnośnie utraconych dochodów została wydana wobec poszkodowanego w dniu 27 września 2016r. Decyzja z 22 grudnia 2016r. dotyczyła zakresu roszczeń przekazanych przez poszkodowanego pomocy drogowej i wyłączonych z zakresu umowy przelewu wierzytelności.

Termin przedawnienia w zakresie dochodzenia na drodze sądowej roszczeń będących przedmiotem umowy przelewu, a w szczególności odszkodowania z tytułu szkody całkowitej rozpoczął bieg na nowo w dniu 5 września 2016r. i upłynął w dniu 5 września 2019r. Powód wstąpił bowiem w prawa i obowiązki pierwotnego wierzyciela. Ostateczna decyzja pozwanego w przedmiocie utraconych dochodów została wydana wobec poszkodowanego w dniu 27 września 2016r., i jakkolwiek w niniejszej sprawie pozew nie obejmował tego roszczenia, to przedawniło się ono w dniu 27 września 2019r. Powództwo zostało wniesione w dniu 5 listopada 2019r., po upływie terminu przedawnienia.

Powództwo podlegało więc oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu i obciążył nimi w całości przegrywającego spór powoda.

Na koszty postępowania, które powód ma obowiązek zwrócić pozwanemu złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego ustalone w oparciu o § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 5 listopada 2015r. poz. 1804 ze zm.) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś